

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

rugsėjo

13 d.

Ketvirtadienis

Nr. 106(3996)

KIJIJIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Darbštumas darbu igyjamas

Po vasaros atostogų, kupinų naujų įspūdžių, moksleiviai sugrįžo į klases. Tačiau per vasaros dienas ne vien tik poilsiu, surengtomis ekskursijomis ir aplankytomis vaizdingomis vietovėmis džiaugėsi mūsų moksleiviai. Daugelis iš jų suteikė labai reikalingą pagalbą rajono žemdirbiams įtemptu šienapjūtės darbymečiu, fiziškai grūdinosi, prasingą darbą derindami su poilsiu. Vien šią vasarą rajone buvo organizuota moksleiviams 15 darbo ir poilsio stovyklų. Daugiau kaip pusantro tūkstančio mokinių buvo suburti į 21 gamybinę brigadą.

Gera buvo organizuojamas darbas J. Biliūno vidurinės mokyklos moksleiviams darbo ir poilsio stovykloje, įsikūrusioje „Lenino keliu“ kolūkyje, o taip pat Anykščių antros vidurinės mokyklos moksleiviams, stovyklavusiems „Gintaro“ kolūkio žemdirbių kolektyve. Tiek šių, tiek ir kitų mokyklų auklėtinių nuosirdžiu trūsu, jų suteikta apčiuopiama parama pagrįstai pasidžiaugė žemdirbiai. Bet bene svarbiausia tai, kad jaunoji mūsų pamaina, talpininkavusi žemės darbuotojams, brandino savyje darbštumo ir kolektyviškumo daigus, įgijo naujus darbinus įgūdžius, turėjo galimybę betarpiškai giliau susipažinti su žemės ūkio darbų organizavimu ir jų specifika, su kilmą duonos augintojo profesija.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarime „Dėl bendrojo lavinimo mokyklų moksleivių mokymo, auklėjimo ir jų ruošimo darbui tolesnio tobulinimo“ pabrėžta, jog būtinas ryžtingas mokyklų posūkis, kad jos geriau rengtų jaunimą darbui materialinės gamybos sferoje, pagrįstam profesijos pasirinkimui.

Sis svarbus reikalavimas be abejo, padidina mokytojų atsakomybę jaunosios kartos darbinio auklėjimo gerinimo srityje. O gerų pavyzdžių, liudijančių apie suvartojamą organizuojamas darbinio mokymo pamokas, darbinį įgūdžių skiepijamą mokiniams, rajono mokyklose yra nemaža. Kryptingai ir kruopščiai apgalvojęs, pagrįstas konkrečiomis moksleiviams individualiomis ir grupinėmis užduotimis darbinio mokymo pamokas — praktinius užsiėmimus praveda J. Biliūno vidurinės mokyklos mokytojas K. Gribulis, Kavarsko ir Anykščių antros vidurinių mokyklų mokytojai Alfonsas Mikoliūnas ir Vytautas Pallokas. Daug pastangų skiria darbinį įgūdžių ugdymui, kiekvieno moksleivio užimtumui užtikrinti per praktinio darbo užsiėmimus Kurklių, J. Biliūno ir Anykščių antros vidurinių mokyklų pedagogės Anelė Stimbirienė, Stasė Kriaučionienė, Vanda Rudokienė, Elvyra Lymontienė, Veronika Pajarskienė. Jos stengiasi visokeriopai išugdyti ir sustiprinti darbštumo, stropumo ir pareiškimo dalykus moksleivių tarpe, jų širdyse įskiepyti pagarbą ir meilę darbui.

Sprendžiant moksleivių darbinio auklėjimo ir profesinio orientavimo uždavinius, teigiama pasitarnauja tam vis stiprėjantis mokyklų pedagogų bendradarbiavimo ryšiai su šefuojančiais gamybiniais kolektyvais, rengiami mokyklose moksleivių susitikimai su kolūkių ir įmonių darbo pirmūnais, specialistais. Jau platesnį užmojį įgauna graži tradicija, kai rajono žemdirbių kolektyvuose atskaitinių-rinkiminių susirinkimų ar kitų iškilnių metu, pagerbiant ūkio darbuotojus šiltais atsiliepimais, atminimo dovanomis pagerbiami ir moksleiviai, nuosirdžiai talkininkavę žemdirbiams vasaros atostogų dienomis. Tokia reikiama vyresniųjų pagalba jaunajai kartai, žinoma, padeda išugdyti moksleivių širdyse meilės gimtajam žemdirbių kolektyvui jausmus ir paskatina juos pasirinkti kilmą žemdirbio profesiją.

Kaip ir ankstesniais metais, taip ir šių metų sudėtingomis rudens sąlygomis žemdirbiams pagalbon jau atskubėjo moksleiviai. Jaunųjų talkininkų darbščios rankos ypač praverčia bulviakasio, linų tvarkymo ir kituose darbo baruose. Todėl ūkių vadovams, specialistams iškyla labai svarbus uždavinys — sudaryti kuo palankesnes darbo sąlygas jauniems talkininkams, užtikrinti gerą organizuotumą, kad moksleivių teikiama pagalba iš tikrųjų būtų kuo efektyvesnė.

Pakili darbinė nuotaka, organizuotumas ir susiklausymas talkininkavimo metu, be abejo, padės ir moksleiviams dar geriau suvokti darbo prasmę, dar labiau pajusti savo nuosirdaus trūso džiaugsmą.

Spaudos centras „Derlius — 79“ praneša!

Iš ha po 250 cnt bulvių

Šileliečiams — jaunųjų parama

Dar paryčiais su bulvių kasamąja į laukus išsiskubina K. Staro kolūkio mechanizatorius Albertas Bernadišius. Kitąkart darbą tenka pradėti ir traktoriaus šviessas įsižiebus, nes kitaip be maž keturiasdešimties talkininkų būrys iš Troškūnų profesinės techninės bei vidurinės mokyklų netruks „ant kulnų užminti“. Bernadišius pats bulves sodino, pats prižiūrėjo, pirmutinis išsirušė ir jų derlius rinkti.

— Derlius ištis džiuginantis, — ne be pasitenkinimo pastebėjo K. Staro kolūkio spaudos grupės „Derlius-79“ narys agronomas Povilas Skrebė. — Kol kas iš hektaro prikasama beveik po 250 cnt bulvių.

Šiandien Bernadišiaus darbo draugas Vytautas Barasnevičius į lauką išvaizuoja bulvių kasimo kombainą, tad bulviakasio tempai K. Staro jūntamai paspartės...

— Iš 22 bulves auginančių rajono ūkių, bulviakasi pradėjo kol kas tik devyni, — komentuoja rajono žemės ūkio valdybos vyresn. agronomas Algis Dieninis. — Siomis dienomis į bulves subrandinusius laukus negaišdami privalo išeiti ir visi likusieji, nes tolesnis delsimas, laukimas nežada nieko gero. Siame darbe taipogi būtina kuo racionaliau panaudoti atvykusius iš miesto talkininkus bei autotransporto priemones. Kur sumaniai tai daroma, bulviakasis jau įgauna pastebimą spartą. Tai būdinga Svėdasų, Skiemonių ir kai kuriuose kituose ūkiuose. Siemet anykštiečiai žemdirbiai augina 1900 hektarų bulvių. Tiek žemdirbių, tiek jų talkininkų pareiga ir garbės reikalas padaryti viską, kad visas tas derlius laiku ir be nuostolių būtų sudorotas.

L. Valsys

Sėkla berama į paskutinuosius hektarus

Andrioniškio, M. Melnikai, tės kolūkių žemdirbiai jau užbaigė žiemkenčių sėją. Siomis dienomis jų gretas papildys dar eilės ūkių šeiminkai.

— Beliko sėkla išberti į paskutiniuosius 30 hektarų, — antradienį kalbėjo „Nėvėžio“ kolūkio agronomė Alfonsa Jankauskienė.

Su tuo darbu sėjėjai ilgai neužtruks, juolab, kad jų tarpe esantis darbo veteranas Leonas Klimašauskas kitąsyk išdirbio normą viršija net

dvigubai, vienas apseja po 16—17 hektarų dirvų. Dabar jo sąskaitoje jau trečias šimtas ha žiemienėmis kulturomis apsejusių laukų.

Gera sėjų darbo spartą kelia grindžia nepriekaištingai paruošti ir įdirbti laukai. Siame darbe pagyrimo pelnytai buvo verti Albinas Zigelis, Kazys Šerėnas, Jonas Likerauskas, Gintautas Karvelis, kiti mechanizatoriai.

L. Vilimas

Gera padirbėjo praeitų metų rudenį talkininkaudami „Anykščių šilelio“ kolūkio žemdirbiams Kauno politechnikumo moksleiviai. Ūkio vadovai už nuosirdų trūsa talkininkams organizavo įdomias ekskursijas, atsisveikinant nepagailėjo prisiminimo dovanų, padėkos žodžių. Politechnikumiečiai išvykdami testų studijų pažadėjo žemdirbiams vėl atvykti į talką. Savo žodį moksleiviai garbingai tesėjo. Vasaros atostogų metu ūkyje jie buvo suorganizavę darbo ir poilsio stovyklą. O štai šiomis dienomis į „Anykščių šilę“ vėl atvyko grupė šio technikumio auklėtinių — radijo aparatūros gamybos specialybės pirmakursiai.

Šileliečiai sutikti talkininkus pasiruošė iš anksto. Kolūkio pirmininkas Vladas Sostakas, pirminės partinės organizacijos sekretorius Balys Rukša, profsąjungos komiteto pirmininkas Povilas Lavrinaitis ir kiti atsakingi darbuotojai aptarė ne tik būsimus moksleivių darbo barus, bet ir jų laisvalaikio organizavimo, maitinimo, apgyven-

dinimo klausimus. Patalpa, kurioje gyvena moksleiviai, švari, tvarkinga, šilta. Kasdien jiems paruošiami skanūs, maistingi patiekalai. Visiems talkininkams buvo išduoti darbo drabužiai, batai, pirštinės. Į darbą ir iš darbo jie vežiojami autobusiis. Sekmadieniais moksleiviams bus organizuojamos išvykos, susitikimai su ūkio darbo pirmūnais, jaunimu. Numatyta surengti sporto varžybas, pasilinksminimo vakarus. O ir natys talkininkai, kaip papsakio grupės vadovas dėsytas Petras Motiejūnas, laisvalaikio metu planuoja organizuoti ne vieną politinį masinį ar kultūrinį renginį.

Stanislova Pliskauskaitė, Valė Simkutė, Tatjana Mizinceva, Viktoras Udrėnas, Gintaras Palaima, Aurimas Bartašūnas, Arūnas Mitašūnas ir kiti — viso 29 moksleiviai — dabar darbuojasi linų pluošose. Po kurio laiko talkininkai pasuks į bulvių laukus. Ūkio žemdirbiams talkininkauja ir Anykščių antros vidurinės mokyklos auklėtiniai.

B. Vytaitis

Anykščių rajono LD Tarybos XIII sesija

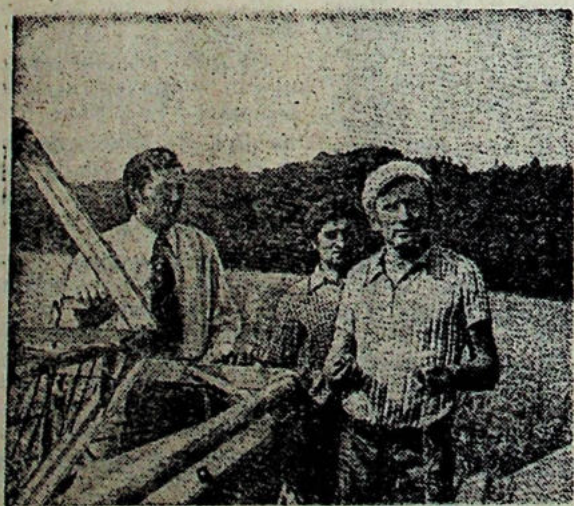
Užvakar įvyko Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos keturioliktosios šaukimo neeilinė XIII-oji sesija. Sesijoje buvo apsvartytas organizacinis klausimas.

Ryšium su perėjimu dirbti į kitą darbą, sesija nusprendė atleisti Vidą ZABARAUSKIENĘ iš Anykščių rajono

Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirminko pavaduotojos pareigų.

Sesija nusprendė pavesti laikinai, iki rinkimų, eiti Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirminko pavaduotojos pareigas Onai GALAUSKAITEI.

„K. d.“ inf

Nemaža rūpesčių šiuo metu Anykščių rajono „Anykščių šilelio“ kolūkio veiklai liaudies kontrolės grupė. Derliaus nuėmimo ir pašarų ruošimo laikotarpiui sudarytas postas, liaudies kontrolieriai nuolat tikiina javapjūtės kokybę, domisi priešgaisrine apsauga, leidžia kovos įtape.

NUOTRAUKIOJE: kolūkio liaudies kontrolės grupės pirmininkas A. Diekus (dešinėje), Anykščių rajono liaudies kontrolės komiteto pirmininkas B. Tankūnas (kairėje) tikiina kombainininko K. Guobio darbą.

A. DILIO nuotr. (ELTA)

Geriausieji rajono kombainininkai, 1979 metų javapjūtės pirmūnai

Ūkio pavadinimas	Kombainininko pavardė, vardas	Kombaino markė	Numata sutartiniai ha	Pirkta tonu	Paimamos išdirbės sut. ha	Balu už paimam. išd.	Balu už bendrą išd.	Balu už darbų kokybę	Balu už komb. techn. stovį	Balu už saugumo techniką	Viso balu
„Aukštakalnio“ kol.	Siauciūnas Petras	SK-5	377	535	12,9	37	33	13	5	9	97
Elmininkų eksp. ūkis	Mackonis Vyf.	SK-6	249	611	12,3	36	30	14	4	9	93
„Aukštakalnio“ kol.	Kulikauskas Jonas	SK-5	281	411	12,2	35	32	13	4	8	92
„Gintaro“ kol.	Sudeikis AH.	SK-5	248	411	11,9	34	29	14	4	9	90
„Aukštakalnio“ kol.	Medinis Algis	SK-5	257	376	11,9	34	31	12	4	7	88

SVARBIAUSIA KOMUNISTŲ PAREIGA

Kazys Mitašūnas — vienas seniausių „Gintaro“ kolekto komunistų štai jau dvidešimt penktą kartą atėjo į ataskaitinį partinį susirinkimą. Ilgą laiką dirbęs brigadininku, fermos vedėju, daug jėgų įdėjęs kolūkio ekonomikal stiprinti, šis komunistas, net ir išėjęs į užtarnautą poilsį, neliko nuošalyje nuo bendraminčių rūpesčių, nuo svarbių žemdirbių kolektyvo reikalų. Kiek tik jėgos leis, davo, jis atskubėdavo kitiems žemdirbiams į pagalbą vasaros ar rudens darbymečio dienomis. Taigi, bendruose ūkio pasiekimuose buvo įdėta ir jo, komunisto—veterano, nuoširdaus darbo dalis. Eldamas į Dabužių cehinės partinės organizacijos ataskaitinį susirinkimą, jis gėrėjosi laugusia Dabužių gyvenviete, išplatėjusių laukų vaiz-

dais. Tiesa, nepalankios buvo šiais metais gamtinės sąlygos, o dėl to ir javai kuklesnį grūdų derlių subrandino. Tačiau susirinkime vėleranas džiaugėsi, kad Dabulų sektoriaus žemdirbiui gana sutartinai dirbo, siekdami kuo greičiau sudoroti išaugintą derlių. Neatsitiktinai ir čia, suėjus draugėn komunistams, jis kvietė jaunesnius komunistus dar labiau gerbti ir tausoti techniką, linkėjo jiems visuomet rodyti asmeninį pavyzdį darbuose. Šalia jo susirinkime sėdėjo ir sūnus Bronius — vienas geriausių „Gintaro“ kolūkio mechanizatorių. Čechinės partinės organizacijos sekretoriaus Br. Urbonavičiaus pranešime labai šiltai buvo kalbama apie Broniaus Mitašiuo darbą: jis, kruopščiai susiremontavęs kombainą, kartu su kitais ūkio kombainininkais lėties nuosirdžiai ir atkakliai dirbo, kirsdamas javus. Džlugu, kad Bronius tęsia savo tėvo, nusipelnusio kolūkiečio, darbo tradicijas.

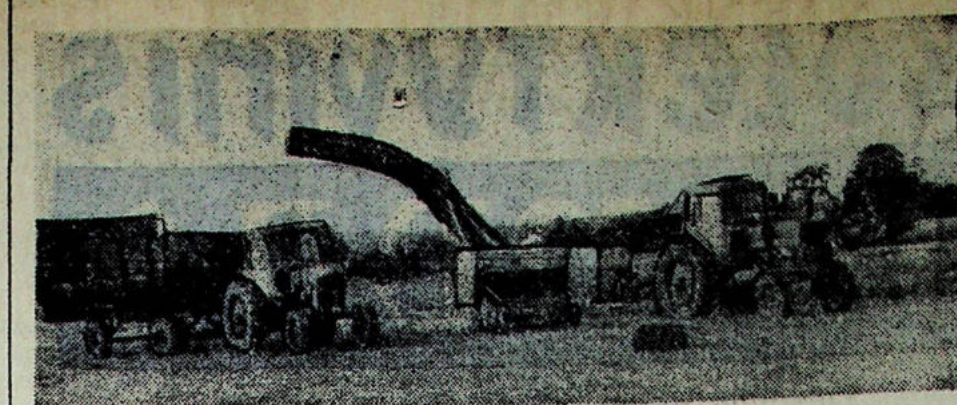
ir pasiekė geriausią rezultatą su SK-4 kombainais triūsiančių javakirvių grupėje. Gediminas Keiba su pasitenkinimu pažymėjo, kad savo įsipareigojimą — nupjauti 75 hektarus ir prikultti 225 tonas grūdų jis jau su kaupu įvykdė.

Ataskāitināmie susīrīnkime ne tik buvo kalbama apie atliktus darbus, pasiektus laimėjimus, bet komunistai taip pat svarstė rūpimas problemas, nevengė atskleisti ir analizuoti trūkumus. Cechinės partinės organizacijose nariai numatė ateityje didesnę dėmesį skirti susirinkimų pravedimo kokybei, karinio pataliniui ir internacionalinio dirbančiųjų auklėjimo darbui sustiprinti.

Vykstant TSKP CK nuli-
me „Dėl tolesnio Ideologinio,
politinio auklėjamojo darbo
gerinimo“ iškeltus uždavi-
nius, numatyta gerinti pro-
pagandinio ir agitacinio dar-
bo efektyvumą, siekiant V.
Lenino 110-ąsias gimimo me-
tines pažymėti naujais gamy-
binio darbo ir visuomeninės
veiklos laimėjimais.

Cechinės partinės organizacijos nariai iš susirinkimo išėjo kupini naujų siekių ir sumanymų. Jų laukla dar daug skubų ir neatidėliotinių darbų. O šių darbų sėkmė žymiu mastu priklauso nuo klekvieno komunisto aktyvlos pozicijos, nuo jų asmeninio pavyzdžio, nuo sąžiningo ir stropaus patikėtų pareigų vykdymo.

Vytautas KRASAUSKAS
„Gintaro“ kolūkio partinės
organizacijos komiteto
sekretorius

Pasinaudodami pragiedrėjusių oru, Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio kombainininkai baigia nuimti grūdines kultūras. Skuba elmininkiečiai ir tvarkyti šiaudus. Kadangi šiaudai presuojami, mechanizatoriai kasdien gali juos sutvarkyti nuo gana didelio ploto.

NUOTRAUKOJE: Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio laukuose presuojami šiaudai.

Vyt. Bagdono nuotr.

Teks įveikti sunkiuosius objektus

Kaip žemdirbiams, taip ir melioratoriams artėja darbų sezono pabaiga. Kai kuriuose rajonuose kolūkiuose, kaip „Ažuolo“, „Ateities“, „Aušros“, numelioruotus dirvų masyvus pagal planą buvo numatyta atiduoti eksploatacijai dar šį ketvirtį. Tų kolūkių specialistai tikėjosi, jog bent dalyje naujųjų objektų melioratoriai dar vasarą išlygins dirvų paviršius, nurinks nuo jų stambiuosius akmenis, kelmus, pašalins sodybvietes ir šias dirvas dar bus galima laiku paruošti žiemkenčių sėjai. Tačiau baigia prabėgti geriausi šios sėjos terminai, o kai kuriuose iš minėtųjų Anykščių MSMV objektų darbams galo dar neatviti.

Prāējusios savaitēs vidurijē šios valdybos Kavarsko baro vadovs Bronius Lau rikēnas pasīrūpino, kad teh nika iš baigtų objektų būtų pradēta telti „Ažuolo“ kol ūkio melioruojamosē zēnēs. Cia buvo tvarkomas dirvų paviršius. Galulaukēsē dar bavoši kelmarovių mašinistai Rimitautas Verikas, An tanas Kontrimavičius, buldo zerininkas Marijonas Matu lionis, vienkaušio ekskavato riaus mašinistas Vincas Mic kevičius, raudami ir aīzkas dami kelmus, akmenis. Iš daugelio buvusių pelkūčių ir kalnelių šios kluūtys jau bu

vo pašalintos. Čia paveršiu
galingu K-700A traktoriumi
lygino mechanizatorius Jonas
Maldžius.

Darbai šiame objekte iš tiesų artėja į pabaigą. Tiesa, sėti žiemkenčius vėlai įdirbtoje, nesusigulėjusioje dirvoje — bėdos reikalas.

Tam pašam MSMV barui tenka sausinīti ir „Ateities” kolūķio žemes. Cie melioratoriem dar likusi gausybē darbu: kasti griovius, tvirtinīti jū slāitus, kloti drenāžo tīnklā... Daugiau tehnikos j šī objektā bus nukreīta tādā, kai „Ažuolo” kolūķijje melioruotas plotas bus perduotas žemdirbiams ekspluālavimui.

Su Utenos rajono mīkskais ribojasi dirvos, kurias melioratoriem drenuoja „Aušros“ kolūkyje. Daug laiko jie sugaišta, kol iš Anykščių nuvyksta į šį objektą Kita bėda — kolūkyje neorganizuotas melioratorių maitinimas. Iš pavasario šiuo reikalu bandyta tartis su kolūkio valdyba, bet abiem pusėms neužteko atkaklumo užbaigti reikalą iki galo. Berods, ryžtingiau galėtų rūpintis darbininkų buities reikalais MSMV profsąjungos komitetas, o ir kolūkio vadovai turėtų nuosirdžiau padėti žmonėms, kurie sausina ir kultūrina jų laukus.

Dalį nudrenuotų dirvų šiame objekte buvo galima paruošti žiemkenčių sėjai. Kolūkio mechanizatoriai dar vasarą apie 200 hektarų šių dirvų suarė. Bet kolūkio vyr. agronomas P. Daukša daharmano, jog šis darbas atliktas be reikalo, nes melioratoriai uždelsė paviršiaus lyginimą, stambiųjų akmuočių nurinkimą ir laiku paruošti sėjai šių dirvų nebepavyks.

Apskritai, šiame objekte neatlikta daug stambių darbu. Ypač kelia nerimą tai, kad visiškai nesutvarkyti griovių šlaitai. O juk orai netrukus eis šaltyn, velėnuotojams darbo sąlygos pablogės.

MSMV darbų programos vykdymui trukdo kai kurios objektyvios priežastys. Ne visada melioratoriams palan-

kūs orai, kai kuriuose objek-
tuose sudėtingas reljefas,
klampios pelkutės. Dalis ob-
jektų pernai rudenį buvo ati-
duota eksploatacijon su tam
tikromis spragomis. Šias pa-
vasarį betaisan, sugaišta ne-
maža brangaus laiko.

MSMV trūksta kai kurių rūšių technikos, o ypač — mechanizatorių. Nemaža dalis našių mechanizmų galėtų dirbti dviem pamainomis, tad, pakankamai apsirūpinus kadrtais, daugelyje objektų laukų drenavimo ir kultūrinimo darbai paspartėtų. Lengvo kelio ruošti jauniems melioratoriams, be abejo, nėra. MSMV specialistai, visose sėjininių organizacijų aktyvūs turėtų dar glaudesnius ryšius palaikyti su viduriniųjų mokyklų pedagogais, sprendžiant profesinio orientavimo klausimus.

Yra nemaža bėdų su melioravimo technikos remontu, detalių restauravimu ir naujų įsigijimu. Beje, kai kurie MSMV darbininkai siūlo, jog reikėtų pertvarkyti šias detales išduodančių sandėininkų darbo laiką, nors per labiausiai įtemptą darbymetį, iki šiol sandėliai atidaromi 8 valanda ryto ir uždaromi 17 valanda. Jei į pavakarę kuris mechanizmas sugenda, tai, iš ryto vykdami į darbą, mechanizatoriai ne visada spėja nusižvėžti trūkstantį detalę. Dėl panašinių priežasčių per darbymetį ilgiau būdama „Žemūktechnikos“ sandėliuose, ir ši priemonė padeda paspartinti kai kuriuos derliaus dorojimo technikos remontą.

Anyktstēnu melioratoriju kolektīve netrūkst darbināju ir sumanīju vīru. Norisi tikētis, kad šīs kolektīvas rādītāj iēs susiklosdīstus nelengvu aplinkybiu ir pajāgs jveikti atsilikimā.

A. Lunevičius
Anykščių MEV viršininkas,
J. Minkells
Anykščių rajono žemės ūkio
valdybos agronomas,
D. Binkys
Rajono spaudos centras
„Derlius-79“ narys

Skibi ai
ALSYNAL

Kas prižiūrēs
pašarų cechų
įrengimus?

Slēmet laukuma atviekštant
mācību mokyklā anykštēnų,
kurie pas mus įsilytų vita-
minizuotų žolės miltų gamy-
bos agregatų operatorių spe-
cialybę. Šiais metais prade-
dame ruošti aukštos kvali-
fikacijos darbininkus pašarų
cechams Aukštaitijos zonos
šlaidams. Specialybė ši labai
perspektyvi, mokyklą baigę
darbininkai prižiūrės ne tik
žolės miltų gamybos agre-
gatų, bet ir kitų pašarų ruo-
šimo cechų įrengimų darbą,
galės gaminti granules ir
briketus įvairioms gyvulių
šėrimo grupėms. Tokių pa-
šarų išdaliniimą gyvuliams
lengva mechanizuoti, tuo bū-
du galima išlaisvinti fermo-
se nemažą darbo rankų.

Ir ļoti gaila, kad moky-
tīs šios specialybės iš Anykš-
čių rajono ūkių taip niekas
ir neatvyko. Nedaug — tik
6 vaikinai ir 4 merginos —
atvyko ir iš kitų rajonų. To-
dėl priėmimą į šią specialybę
teko pratęsti iki rugsėjo pa-
baigos. Tad dar tikimės su-
laukti ir anykštėnų, atvyks-
tančių su ūkių siuntimais.

J. Kačka
Zarasų vidurinės KPTM
dėstytojas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979. IX. 13

Dar prieš prasidedant jėvapjūtei, „Gimtosios žemės“ kolūkyje kokybiškai buvo paruošti visi šešiolika grūdinių kultūrų nuėmimo kombainai, šiaudų tvėrkimo, razienų skutimo technika.

Dabar „Gimtosios žemės“ kolūkiečiai kaimiškai skuba nuimti nuo laukų grūdines kultūras. Lygiagrečiai tvarkomi šiaudai, skatamos ražienos, gaminamas silosas.

Kaip ir kiekvienais metais, sėkmė lydi kombainininką Darbo Raudonosios vėliavos ordininką Vylautą Valečką. Antrąjį sezoną jisai į javy lauką išvairuoja naująjį „Koloso“. Šioje nuotraukoje pirmaujanti kombainininką matome kartu su ūkio vyr. inžinieriumi Antanu Terminsku.

Vyt. Bagdono nuotr.

Vardynos Svėdasuose

Praejusio penktadienio popietę į gražiai išpuoštą Svėdasų apylinkės vykdomojo komiteto salę rinkosi nebe pirmą kartą šičia organizuojamos vardo suteikimo šventės iškilnių dalyvių. Vedliui pakvietus naujagimius tėvus bei vardatėvius, apylinkės vykdomojo komiteto pirmininkas S. Giedraitis, kiti deputatai kalba apie garbingą jų pareigą naujuosius apylinkės gyventojus išauginti gerais, tėvynę mylinčiais žmonėmis. Po vardų suteikimo ceremonialo laimingus tėvus pasveikino artimieji, kaimynai, bendradarbiai, jiems buvo išeiktos gėlės, dovanėlės naujagimiams, šventės proga susirinkusiuosius nuodėdžiai pasveikino spaliukai, skambėjo lopšinės marsai.

A Pakštienė

VIENTKIEMIŲ SAVININKAMS

„Kaip išmokama kompensacija besikeliančioms iš melioruojamų plotų vienkemių savininkams? Ar bus kokių pasikeitimų 1980 m.? — klausia laiško redakcijai M. Melnikaitis kolūkio kolūkiečiai. Sprendime Melioracijos eksploatavimo valdybos viršininko A. LUNEVICIAUS atsakymą.

Vienkemių nukeldinimas ir jų likvidavimas yra vienas iš melioracinės statybos darbų. Jie vykdomi planingai, prilaikant biudžeto asignavimų, skirtų apmokėjimui už nukeliamus vienkiemius ir jų pašalinimą.

Gyventojams nukeliant pastatus, priklausančius jiems nuosavybės teise, apmokama nugriaujamų pastatų ir kiemo statinių bei šalinamų valmedžių ir vaiskrūmių vertė, apskaičiuota Statybos remonto darbų sąmatinėmis normomis ir į kainais.

Pirmiausia keliama vienkemiai, esantys tuose žemės plotuose, kur įrengiamos kultūrinės plevos bei ganyklos, laukų laistymo sistemos, ir kur statomi dvipusio vandens reguliavimo įrenginiai, ir pastatai, esantys melioruotose žemėse. Toliau nukeldinami tų piliečių vienkemiai, kurie statosi individualius arba kooperatinius namus ūkių gyvenvietėse. Apmokama už vienkiemius ir tiems piliečiams, kurie perka gyvenamuosius namus, pastatytus ūkių įėjimais planinėse gyvenvietėse.

Pastatus griauti leidžiama gavus Melioracijos eksploatavimo valdybos leidimą. Kai piliečiui išmokėta pirmoji kompensacijos pusė, jeigu jis tikrai stato namą, leidimo nugriauti senus pastatus nereikia. Kai savininkas nugriauja vienkiemyje esančius pastatus, apie tai turi parašyti pažymą apylinkės LDT Vykdomasis komitetas.

Reikia pėsčiųjų pėrejos

Prasidėjus mokslo metams rytą ir po pamokų gatvėse daug moksleivių. Miesto centrinėse gatvėse sutvarkytos pėsčiųjų pėrejos, tose vietose moksleiviai nesiblaškysdami gali pasiekti kitą gatvės pusę. To negalima pasakyti apie Gegužės Pirmosios gatvę. Mokiniai, gyvenantys Kvarco, Kolūkiečių ir Draugystės gatvių rajone, neluri vietos, kur galėtų ramiai pereiti Gegužės Pirmosios gatvę, nes nėra nė vienos pažymėtos pėsčiųjų pėrejos. Šioje miesto dalyje daug mokinių, ypač pirmaklasių, kurie kaip tik ir kelia susirūpinimą dėl jų saugumo gatvėje.

Reikėtų neatidėliojant pažymėti nors vieną pėsčiųjų pėreją judrioje Anykščių miesto Gegužės Pirmosios gatvėje. Tokia pėreja patogiusia būtų ties Kvarco gatve, nes ten geriausiai matomos abi gatvės pusės. Įrengus tokią pėreją, moksleiviai netrukdytų eismui ir sumažėtų pavojus jų sveikatai ir gyvybei.

suderinę su ūkiu, iš kurio gyventojas išsikelia. Pažymoje būtina nurodyti, ar iš vienkiemio išsikeliančiam nebuvote suteiktas butas iš valstybinio arba visuomeninio gyvenamųjų namų fondo.

Kai gyventojas, išsikeldamas iš vienkiemio, savo įėjimais statosi gyvenamąjį namą ūkio gyvenvietėje, už perkėlimui netinkamus pastatus ir valmedžius bei vaiskrūmius MEV išmoka jam 65 proc. priklausančios sumos (leidus rajono LDT vykdomajam komitetui — 90 proc.), o likusią sumą — po vienkiemio pastatų nugriovimo.

Kompensacija už nukeliamus vienkiemius pradedama mokėti tik pagal tuos rajono LDT VK patvirtintus vienkiemio įkainojimo aktus, nuo kurių apmatavimo praėjo ne daugiau kaip 3 metai. Po trejų metų reikia perkainoti.

Tais atvejais, kai per dvejus metus nuo kompensacijos pirmosios dalies išmokėjimo savininkas nenugriauja savo pastatų vienkilyje, gautą kompensaciją turi grąžinti. Jei jos negrąžina, teismo keliu iš piliečio išieškoma pirmoji kompensacijos pusė. Vėliau už vienkiemį neapmokama.

Kompensacijų išmokėjimo už vienkiemius nustatyta tvarka nesikeičia.

A. Lunevičius

Anykščių melioracijos eksploatavimo valdybos viršininkas

Tarp lentynose austatytų įvairios literatūros tomų stovi ir piikais minkštais viršeliais, atspausdinta ant pageltusio laikraštinio popieriaus, pokario metais išleista knyga A. Gaidaro „Būgnininko likimas“. Atiteko ji man prekybininkui apskrumo dėka. Prisireikė tasyk močiutei pirkti naują žibalinę lempą, užėjo į miestelio parduotuvę, o ten pareiškė: nori lempos, pirk ir knygą. Parsinešė ji tada naują žibalinę ir kartu su ja pardavėjo įpirštą „Būgnininko likimą“. Per pora ilgų rudens vakarų aš, dar pradinės mokyklos mokinukas, perskaičiau tą nuostabią patikusią Gaidaro apysaką ir paskui vėl laukiau, kad močiutei prisireiktų ko nors pirkti, kad su tuo pirkiniu ji parneštų knygą... Taip tais laikais buvo platinamos knygos, mažai atsiradavo skaitytojų, daugeliui žemdirbių, darbininkų tada ne knygos rūpėjo... Metus kitus lentynose pagulėjusias knygas prekybininkai neretai įbrukdavo pirkėjams kartu su kitomis būtinomis vartojimo prekėmis. Žinoma, už tai jų niekas negirdavo, priešingai, koneveikdavo patys pirkėjai, bet kaipgi išparduoti tas knygas, kurių tais laikais mažai kam reikėdavo.

Be to nebūtina taip toli grįžti atgal, dar ir prieš dešimtį metų. Anykščių knygyne, prisimenu, ilgokai pagulėdavo grožinės literatūros kūrinių, nedaug atsiradavo poezijos mėgėjų, o moksline literatūra domėdavosi tik vienas kitas, kurios jam prireikdavo, norint praplėsti savo specialybės žinias. Knyga dar buvo siūloma...

Šiandien mes jau ieškome knygos ir nevisuomet ją randame... Antradieniais arba trečiadieniais, baigiantis darbo laikui, kai Anykščių knygyne atvežamos naujos knygos, čia susirenka nemažai anykščių. Ir ne tik pedagogų, medikų, tarnautojų. Daugeliui rūpi įsigyti naują

leidinį, atelsi rytą, jau neberasi. Tuoj išparduodama dauguma naujų knygų. Ir ne tik tai „Draisiųjų kelių“, „Zenito“, „Horizontų“ serijos turi tokią paklausą. Ne užsiguli knygyne nei grožinė literatūra, nei poezijos rinkiniai, nei „Mokslo“ bei „Minties“ leidinių leidiniai. Žmonės pradėjo beatodairiškai pirkti knygas, tarsi lenktyniauti, kas daugiau ir geresnių leidinių įsigys. O paskui pasigirsta nusiskundimų, kad trūksta knygų. Kai tokios skaitytojų pretenzijos pasiekia knygų leidėjų ausis, tie skėščioja rankomis, stebisi. Juk dabar knygų išleidžiama daugiau negu

knygynas jos jau seniai nebėra.

Pažįstu vieną prekybininką šeimą (te nepagalvoja skaitytojas, kad tai taikoma apamai prekybininkams, manau, kad ir šios profesijos žmonių tarpe yra tikrų literatūros mylėtojų), prieš kurį laiką besidomėjusia tik „Draisiųjų serijos“ knygomis, bet pastaraisiais metais suskatusią kaupti visą vertingą literatūrą. Lentynose stovi išrinkta dailininkų kūrinių re-produkcijų albumai, gražiai įrišti prenumeruojamų leidinių tomai, kiti nelengvai randami ir gaunami veikalai. Šios turtingos bibliotekos savininkai, puikuodamiesi savo

įnemirtingą dailiojo poeto kūrinį, kitos apgailestavo, kad vyrai nesusiprato nupirkti „Seimininkės vadovo“, nežinojo, ką su tuo „faustu“ veikti... kur ji kišti...

Nemažai yra knygų, kurias kartą perskaitai ir ilgam padedi į lentyną. Tokio pobūdžio literatūros būna apstu ir bibliotekose, tai kažin ar negeriau būtų naudotis bibliotekos paslaugomis. Nors bibliotekininkų ataskaitose būna įspūdingi skaičiai — tūkstančiai išduotų knygų, nemažai skaitytojų, tačiau šiaip ar taip kai kurios bibliotekos virsta tarsi knygų sandėliais, metų metus ten praguli niekieno nesklaidyti leidiniai. Retokai dar mes lankomės bibliotekoje ir ten ieškome reikiamos literatūros. Beje, kai kuriose kaime bibliotekose nelabai vykęs knygų komplektavimas, ten teko matyti po keletą egzempliorių tokių leidinių, kurių gal tik prireiktų miestų ar centrinės bibliotekų lankytojams, o populiarių, daug kam reikalingų knygų pasigendama.

Namuose susikaupusias, jau nereikalingas knygas galima nunešti knygynan, joms atsirasti pirkėjų. Bet dar nevisuomet apie tai pagalvojama ir tokia galimybė pasinaudojama. O kur dėti man nebereikalingą, gal kam ir labai vertingą iki 1961 metų išleistą leidinį? Nejaugi veši į didelių miestų antikvariatų. Taip kai kurios knygos nukeliauja į antrinių žaliavų supirkimo puaktą, daug kas ten, nenorėdami namuose užsikrauti, nugabena ir senus žurnalus, kurių žmonės kartais užsimuštinai ieško, net skelbimus rašo...

Daug pas mus išleidžiama knygų, kasmet didėja jų tiražai. Bet skaitytojams jų neretai pritrūksta. Gerai, kad perkame knygas, kad jų ieškome. Bet, prieš nusipirkdami naują knygą, pagalvokime, ar tikrai ji mums bus reikalinga, ar ją skaitysimė, o gal ji bus padėta lentynoje tik akims paganyti. Jeigu knygą vertintume kaip knygą, kaip žinių ir dvasinio patalpinimo šaltinį, nesudaiktintume jos, manau, kad tų knygų visiems pakaktų, kiekvienas leidinys rastų tikrą ir savą skaitytoją.

R. Vygandas

IEŠKOME KNYGŲ...

prieš keliolika metų, tliažai nemažai, juo labiau vertingų leidinių, tai kuo pažiškinti tą knygų stoką. Kone kiekvieno respublikos rajono bibliotekose sukaupia daugiau leidinių, negu jų buvę visos buržuazinės Lietuvos bibliotekose. Argi iš tiesų šiandien mums trūksta knygų, kodėl kai kurie leidiniai tampa deficitu?

Aišku, džiugus ir malonus tas faktas, kad dabar nepalyginamai išaugęs kaimo ir miesto žmonių kultūrinis lygis. Vargu ar rastume šeimą, kur neskaitytų knygų. Knygų spinta tapo daugeliui būtinu ir reikalingu baldu. Bet dar yra ir kita medalis pusė. Ar visuomet perskaitoma nusipirkta knyga, ar visuomet ji susiranda savo skaitytoja? Padidėjus knygų paklausai nevisuomet būna išaugusios kultūros lygio rodiklis.

Pasidžiūrėjus į knygų pirkėjus, vienas už kitą skubantį įsigyti klasiko kūrinį, naują romaną ar poezijos rinkinį, atrodytų, kad visi jie ligi išnaktų sėdi užgulę knygas, plečia savo akiratį, ieško dvasinio peno. Deja, tokių nedaug... Dažnai nupirkta knyga padedama ir spintos lentyną, išguli ten metų metus niekieno neatskleista. O kam nors, galbūt, ta knyga būtina, labai reikalinga, bet

knygomis, neslepia to, jog jie nėra skaitę jų ir menkai gaudosi, kuo jos reikšmingos. Jiems knygos, kaip automobiliai, baldai, drabužiai — daiktas, svarbus savo nominaline verte. Salia M. Etkindo „Pasaulis kaip didelė simfonija“, glaudžiasi R. Rolano „Zanas Kristofas“, Ovidijaus „Metamorfozės“ ir kiti, galintys daugelį pradžinginti, dvasiškai praturtinti veikalai. Bet pastariesiems čia lemta tik traukti svečių akį, byloti jei ne apie šeiminių išprusimą, tai jau bent apie jų apskrumą. Tokių knygų „mylėtojų“ pastaraisiais metais vis daugiau pasitaiko, daug pas juos suplaukia vertingų leidinių. Bet jų vertė tik rubliu matuojama, knyga tampa daiktu...

Neretai dar pas mus vado-vaujamasi posakiu „Knyga — geriausia dovana“. Bet iš tiesų ar visiems ir visada ji būna geriausia dovana? Neretai nuperkama ir įteikiama knyga, nepagalvojus, ar ji pradžiugins žmogų, ar bus reikalinga. Štai vieno kolektyvo vyrai nutarė pradžiuginti savo bendradarbes dovanomis — knygomis Kovo aštuntosios progą, kiekvienai nupirko ką tik iš spaudos išėjusį, gražiai išleistą Getės „Faustą“. Bet šis daugiau kaip dešimties moterų tik pora nudžiugo gavusios

Liaudies teatras kviečia

Rugsėjo mėnesyje Anykščių liaudies teatras pradeda savo 20-ąją sezoną. Ilgą metų jam vadovavo šio kolektyvo įkūrėjas ir puoselėtojas Br. Zabiela. Nuo 1960 m. liaudies teatras pakvietė žiūrovus į 30 premjerų, iš kurių dvi buvo apdovanotos respublikinių konkursų diplomais. Mūsų repertuare įvairių dramaturgų, skirtingų epochų kūriniai. Paminėtini A. Vienuolio „Prieblandoje“, A. Chimeros „Žmogus ir vilkas“, H. Pfeiferio „Žibintų šventė“, R. Keturakio „Amerika pirtyje“, I. Stoko „Dieviškoji komedija“, Fr. Silerio „Klasta ir meilė“, O. Vaildo „Zvaigždės vaikas“, I. Evald „Baladė apie mergaitę ir milžiną“ ir kiti.

Su daugeliu iš paminėtų veikalų susipažino ne tik mūsų rajono, bet ir kitų respublikos miestų ir kaimų žiūrovai. Anykščių liaudies teatro gastroliniai maršrutai siekia ir mūsų gintarinę Palangą, Klaipėdą, Dreverną, Telšius, Šilutę, Jurbarką, Utaną, Bir-

žus, Rokiškį, Švenčionėlius. Liaudies teatras neapsiriboja vien spektaklių pastatymine veikla. Ruošia draugystės vakarus su kitų liaudies teatrų kolektyvais, dalyvauja įvairiuose dramos ir poezijos vakarų konkursuose, teatralizuotose dainų ir šokių šventėse, kūrybinėse stovyklose, ekskursijose.

Įtemptas darbas laukia kolektyvo ir šį neeilinį sezoną. Numatyti nauji pastatymai. Tai G. Kanovičiaus komedija „Sudie ir sveiks, kalėjime“, R. Samulevičiaus trame „Kaip vėjas laukuose...“ Ateities planuose jubiliejinis vakaras teatro 20-mečiui, tradicinė liaudies teatrų kūrybinė-poilsio stovykla prie Baltijos jūros, dalyvavimas 1980 m. jubiliejinės dainų ir šokių šventės kolektyvų konkurse ir kt.

Liaudies teatras didžiuojasi savo aktorais — scenos veteranais, kurie nuo pat jo įkūrimo dienos dalyvauja kolektyvo veikloje: LTSR meno saviveiklos žymūnais D. Kun-

činiene, P. Gindrenu, J. Kajakū, J. Lioge ir daugeliu kitų. Aktyviai įsijungę į kūrybinį darbą nemažas būrys jauninto ir scenos entuziastų: D. Katinaitė, R. Salytė, A. Puikienė, J. Bieliauskaitė, R. Stelmokas, V. Repšys, A. Sajevičius, A. Stasionis.

Kiekvienais metais, pradėdamas naują sezoną, kolektyvas laukia ir bajorų jėgų papildymo. Liaudies teatras kviečia Anykščių miesto įstaigų, įmonių ir organizacijų darbininkus, tarnautojus ir inteligentiją — visus, mylinčius teatrinį meną, į draugišką ir kūrybingą mūsų kolektyvą.

Nauji nariai bus priimami iki spalio 1 dienos antradieniais ir ketvirtadieniais nuo 18 iki 20 val.

Bendras kolektyvo ir naujų narių susitikimas įvyks rugsėjo 18 d. 19 valandą Kultūros rūmų liaudies teatro studijoje.

A. Gogelis

Liaudies teatro režisierius

Pirmieji pramoniniai robotai Panevėžio Darbo raunosios vėliavos ordino „Ekrano“ gamykloje pasirodė prieš septynerius metus. Dabar jų tik surinkimo ceche — 24. Neseniai šiame ceche sumontuota automatinė ekranavimo sistema. Joje dirba pramoniniai robotai.

NUOTRAUKOJE: vienas iš automatizuotų barų kėneskopų surinkimo ceche.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

KAIP ISVYKTI I KAUNĄ?

Atrodyti, keistas ir bereikalingas klausimas, juk žvilgtelėjus į autobusų tvarkaraštį pamatysi, kiek daug autobusų išvyksta į Kauną. Vaziuok sau į sveikatą... Bet tiems, kurie mokosi Kauno aukštosiose, specialiosiose mokyklose ar technikuose, sugrįžti į Kauną sekma dienio vakare ar pirmadienį anksti ryte vargiai įmanoma. Ta gausybė į Kauną vykstančių autobusų — pravažiūjantys, jie jau būna pilnutėliai... Tik du Anykščių autobusai (vienas iš jų į Druskininkus) pasiekia Kauną, tačiau jie vyksta gana nepatogiu besimokančiam jaunimui laiku. Stoviniuoja Anykščių autobusų stotyje sekma dienio vakarais, pirmadienio rytais gausus būrys

vaikų ir merginų. Tiksliai aišku, malonės, neįtūpę į vieną autobusą, laukia kito, vėluoja į paskaitas. Sino atveju daug laimėjusių vilniečių. Štai pirmadienio ryte iš Anykščių išvyksta du autobusai, kurie dar prieš devynias pasiekia sostinę. Į kai kuriuos Vilniaus autobusus galima ir iš anksto nusipirkti bilietus. Daug anykščių vaikų mokyklos Kaune, gal nemažiau kaip Vilniuje, deja, jiems, atvykusiems į namus, paskui būna problema sugrįžti į Kauną. Ta problema išsprendžiama, jeigu anksti pirmadienį išvykti papildomas autobusas maršrutu Anykščiai — Kaunas.

REIKIA INFORMACIJOS

Į Anykščių universalinę parduotuvę užsuka nemažai pravažiūjantių. Ne visi jie turi laiko ir yra linkę išvaikšioti visą parduotuvę, kol susiranda reikiamą skyrių. Tad neretai jie į pirmą aukštą klausinėja: „Kur parduodami batai, kur gatavi rūbai, kur audiniai?“ Ne-

reikėtų žiūrėti savyje ir kitų „gaisrų“ tokiais klausinėjimais, jeigu mūsų universalinėje, kaip ir kitų miestų didesnėse parduotuvėse, tikėjus būtų akivaizdi informacija, kur kokių prekių ieškoti.

Sunku susigaudyti, prie kokio langelio kokios paslaugos atliekamos, užsukus į Anykščių centrinę taupomąją kasą. Net ir patys anykščiai ne visuomet susigauja, kur priimamas mokestis už komunalinius patarnavimus (į smulkų ranka užrašytą užrašėlį ne kiekvienas atkreipia dėmesį), kur priimami ir atsiimami indėliai. O ką jau bekalbėti apie atvažiūjančius iš kaimų... Eina jie nuo vieno langelio prie kito, klausinėja. Mažiau būty beklaidžiojančių ir beklauzinėjančių, jeigu įstaigoje nepasigestume informuojančių, iš tolo matomų užrašų. O tai padaryti nėra sunku.

UŽTVERTAS KELIAS

Maloniai nuteikia vestuvės. Sena ir graži tradicija — jaunųjų sutiktuves. Bet kai tas sutiktuves suruošia ne tik kaimynai, artimieji, bet ir šiaip mėgėjai pasiilksiminti, užtveria kelią, kažin ar tai nesugadina nuotakos patiemis vestuviniams. O nieko dėtiems vairuotojams, pravažiūjantiems keleiviams kartais būna ir pikta, jog reikia stoviniuoti, gaisrų. Mat, neretai tie sutiktuvių rengėjai, nepaisydami jokių saugumo reikalavimų, užtveria net valstybinės reikšmės kelius. Stovėję lauk, kol jie iškaulys buteliuką, kol baigsis ta kamšatis ant kelio...

Taigi, ne visus ir ne visuomet linksmi nuteikia tas užtvertas kelias. Apie tai reikėtų pagalvoti kelių tvėrėjams, žiūrėti, kad nebūtų trukdomas eismas.

V. Valėnys

Prašome padėti išaiškinti nusikaltėli

Šių metų rugsėjo mėn. 10 dieną, pirmadienį, apie 13–14 valandą, šalia kelio Anykščiai — Kavarskas, prie miškelio, esančio tarp Ažuotėrių aštuonmetės mokyklos ir kelio atšakos, vedančios į „Svyturio“ kolūkį, įvykdytas sunkus nusikaltimas. Asmenys, matę minėtoje vietoje stovinčią raudonos spalvos automatinę „Zigulį“, jos vairuotoją bei keleivius, prašome pranešti Anykščių rajono vidaus reikalų skyriui ar prokuratūrai raštu arba telefonais: 02 arba 5-13-73.

D. Binkys

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS PER PARĄ
1979 m. rugsėjo 3–10 dienomis, lyginant su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg		Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+/- lyginant su 1978 m.			per parą	+/- lyginant su 1978 m.
Andrioniškis	106	9,7	—	„Pirmyn į komunizmą“	112	10,7	+0,7
„Anykščių šilėlis“	107	10,6	+0,5	„Puntukas“	107	8,8	+0,2
„Ateitis“	104	10,1	+0,7	Skieponys	113	9,6	+0,6
„Atžalynas“	115	9,1	+0,8	Surdegis	102	9,0	—0,4
„Aukštakalnis“	94	8,3	—1,0	Svėdasai	98	10,7	—0,4
„Aušra“	108	9,3	+0,3	„Svyturys“	109	12,3	+0,8
„Ažuolas“	116	9,6	+1,0	„Už taiką“	106	10,3	—
Cerniachovskio	116	10,4	+0,7	„Vienybė“	102	9,4	—0,5
„Gegužės pirmoji“	107	11,0	+0,6	Jakšišio t. ūkis	106	9,7	+0,3
„Gintaras“	105	9,7	+0,4	Naujasodžio t. ūkis	93	8,1	—0,5
K. Staro	105	11,0	+0,1	Raguvelės t. ūkis	89	8,3	—1,1
Kurkliai	92	8,5	—1,4	Staškūniškio t. ūkis	113	8,9	+0,9
„Lenino keliu“	106	11,5	+0,5	Sodininkystės t. ūkis	102	10,5	—0,3
Levaniškis	113	11,3	+1,6	Elmininkų eksp. ūkis	100	9,7	—0,3
M. Melnikaitės	118	9,8	+0,9	Aknystų pagalb. ūkis	89	10,2	—0,9
„Nevežis“	107	10,1	+0,2				
				RAJONE:	105	9,9	+0,2

Anykščių rajono Valstybinės statistikos
Informacinė skaičiavimo stotis

Redaktorius ST. VINCIUNAS

SPORTAS

S. Bulotaitė — šalies čempionė

Anykščių tarpkolūkinės statybos organizacijos darbų vykdytoja, kandidatė į TSRS sporto meistrus Stasė Bulotaitė mūsų rajono garbė jau ne kartą gynė respublikinio masto varžybose. Štai ir šiomis dienomis anykštiečiai vėl grįžo į namus su pergale. Šį kartą jai teko garbė dalyvauti mieste — didvyryje Tulioje vykusiose sąjunginėse kaimo sporto draugijų PDG daugiakovės varžybose. Jose dalyvavo visų sąjunginių respublikų ir RTFSR nejuod-

žemio zonos komandos. Šiose varžybose sėkmingai pasirodė Lietuvos TSR „Ne muno“ draugijos PDG daugiakovės rinktinė, sudaryta iš devynių rajonų atstovų.

Nors oro sąlygos, varžybų įtampa ir neleidė pasiekti geriausių rezultatų, tačiau sumavus granatos metimo, 100 metrų bėgimo bei kitų rungčių rezultatus, lyderių pozicijas užėmė mūsų respublikos atstovai, surinkę 474 taškus.

Asmeniškai geriausių rezultatų IV pakopos II amžiaus grupės varžybose pasiekė surinkusi 123 taškus anykštiečiai Stasė Bulotaitė. Šioje grupėje šalies kaimo sporto draugijų PDG komplekso daugiakovės varžybose S. Bulotaitė tapo čempione.

B. Vytaitis

Sėkmė lydi darnų kolektyvą

Sekma dienį šiluose prie Anykščių — Skieponių ir Anykščių — Storių kelių bėgiojo sportininkai su pelenatoriais: čia vyko draugiškos anykščių ir taujėniškių „lapių medžiotojų“ varžybos.

Nors taujėniškiai visą vasarą nesitreniravo, tuo tarpu anykščių treniruotės atostogų metu nebuvo nutrūkusios, bet kone visas prizines vietas iškovojo svečiai. Berniukų tarpe I ir II vietas laimėjo Taujėnų vidurinės mokyklos moksleiviai V. Janickas, penktas „lapes“ suradęs ir finišavęs per 50 min., ir V. Jutka, šiam tikslui sugaišęs 54 min. Mergaičių tarpe visas prizines vietas iškovojo taujėniškės V. Ozytė, D. Januškaitė ir R. Dalinkevičytė.

Maloni staigmena anykštėnams buvo tai, kad trečiąją vietą berniukų tarpe laimėjo jų komandos narys A. Zuzevičius, gerokai jaunesnis už daugelį varžovų, tankų Anykščių II vidurinės mokyklos VIII-ąją klasę. Kaip patyrusiam stebėtojai trumpabangininkui, Andriui buvo nesunku iš eterio triukšmų išskirti silpnokus kai kurių „lapių“ signalus. Trasoje jis užtruko 1 val. 15 min.

Ko verta pasimokyti iš taujėniškių — tai jų nuosirdžios draugystės, kolektyviškumo jausmo. Treniruojasi jie retokai, jų siustuvams nelengva išgyti itin deficitinių maitinimo šaltinių. Tačiau, esant tarpusavio susiklausymui, taujėniškių treniruotės būna efektyvesnės.

Dabar Anykščių VJSTM auklėliniai ruošiasi naujoms sportinėms kovoms. Jie pakviesi į varžybas Kauno A. Šniečkaus politechnikos instituto taurė laimėti, vyksiančias spalio 11–14 dienomis.

D. Binkys

Reikalinga

Anykščių rajono centrinei ligoninei reikalingas kasininkas. Kreiptis į vyr. gydytoją arba telefonu 5-18-65.

Anykščių sodininkystės tarybiniam ūkiui skubiai reikalingas elektrikas. Suteikiamas butas su patogumais. Kreiptis į direktorių arba telefonu 5-15-50.

Direktorius

Lietuvos sąjungos Vilniaus autobusų Anykščių kolonai reikalingas automechanikas. Kreiptis: Anykščiai, Miškurino 4a, į viršininką arba telefonu 5-24-65.

STASEI PAPIEVIENEI Reikšiami nuosirdžiai užuojauta, mirus mylimam broliui. Navickai, Ražanskai, Riaubos, Juknevičiai, Šiaučūnai, Alesonkos

Liūdesio valanda, mirus mylimam broliui, nuosirdžiai užuojauta STASEI PAPIEVIENEI. V. ir J. Paršellai, A. ir J. Panleviai, M. Grumbinaite

HENRIKUI SAKALAUSKUI Mirtis atėmė iš Tavo mylima žmogų — mamą. Nuosirdžiai užuojauta ir liūdimė kartu su Tavimi M. Melnikaitės kolūkio mechanizatoriai

ALDONAI VITKONIENEI Tegū nuosirdžiai užuojautos žodžiai paguodžia Jus sielvarto valandą, mirus mylimai mamytel. Cerniachovskio kolūkio Kurklėlių sektoriaus karvių melžėjos

ALDONAI VITKONIENEI Netekus brangaus žmogaus — mamytės, nuosirdžiai Jus užuojaučiame. Cerniachovskio kolūkio valdyba

Liūdesio valanda, mirus mylimam broliui. STASEI PAPIEVIENEI nuosirdžiai užuojauta. Anykščių sviesto gamyklos administracija ir profsąjunginė organizacija

JONUI SASNAUSKUI ir vaikams. Negailėstingai mirė išplėšus iš gyvųjų tarpo brangiausią žmogų — mamytę ir žmoną Stasę Sasnauskiene. Reikiame nuosirdžiai užuojauta ir kartu liūdimė. A. V. ir A. B. Katinai, J. J. Kvietinskai ir Sarskai

DANUTEI SASNAUSKAI. Su Tavimi dalijomės džiaugsmais ir rūpesčiais, leisk pasidalinti ir tuo begaliniu skausmu, kurį sukėlė mylimos mamytės mirtis. Anykščių J. Billūno vidurinės mokyklos XII klasės mokiniai ir auklėtoja

Nuosirdžiai užuojaučiame JANINĄ BLAZIENĘ ir SIMANĄ BANENĄ, mirus brangiai motinai. „Ažuolo“ kolūkio valdyba

Keičiamas trijų kambarių butas Šilutėje į tokį patį Anykščiuose. Kreiptis: Šilutė, Parko g. 1–20, tel. 5-10-75 nuo 19 val.

Anykščių sportinis techninis klubas Viešintose organizuoja vairuotojų-mėgėjų kursus. Norintieji mokytiis š. m. rugsėjo 19 d. 19 val. renkasi „Gimtosios žemės“ kolūkio kontoros patalpose. STK viršininkas

ALDONAI VITKONIENEI Mirtis atėmė iš Jūsų mylimą mamytę. Nuosirdžiai užuojaučiame ir liūdimė kartu su Jumis. Cerniachovskio kolūkio Pašilų sektoriaus karvių melžėjos

Mirus STASEI SASNAUSKIENEI, skaudžia gyvenimo valanda reikiame nuosirdžiai užuojauta vellonės vyrui, vaikams ir seseriai Onai Vitkuvienai. Cerniachovskio kolūkio Kiškelių laukininkystės brigados kolūketės

Nuosirdžiai užuojaučiame JONĄ SASNAUSKĄ dėl brangios žmonos mirties. Cerniachovskio kolūkio valdyba

SASNAUSKUI šeimai. Tegū nuosirdžiai užuojautos žodžiai paguodžia jus skausmo valandą, netekus brangios žmonos ir mamytės. M. P. Bagdonai, L. Meškauskienė, T. ir J. Šilžiai, U. ir J. Meškauskai

Mirus STASEI SASNAUSKIENEI, nuosirdžiai užuojaučiame vellonės vyrą, vaikus ir seserį Oną Vitkuvienę. Steponavičiai, Verbickai, Kvietinskai, Strazdai, Navickienė, Juodelytė, Andrikiniai

Pačius nuosirdžiausius užuojautos žodžius skiriame SIMANUI BANENUI, mirusio motinai. „Ažuolo“ kolūkio Miškininkų sektoriaus kiaulių fermos darbuotojų kolektyvas

Nuosirdžiai užuojaučiame VLADĄ SAKALAUSKĄ, jo mylimai motinai mirus. Debiškių pieninės darbuotojų kolektyvas

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdina rotacine mašina Indeksas 67352. Išėjo antradienio, ketvirtadienio ir šeštadienio pusės „Pravdos“ formata. Tir. 11214 Užsak. Nr. 1536

67282 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)